

ब्राह्मणा ऋविज्ञो भक्षप्रतिषेधादितरयोः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणा एवऽर्विज्ञो भवेयुः न क्षत्रियवैश्याः कुतः इतरयोः क्षत्रियवैश्ययोर्भक्षप्रतिषेधात् । अग्निहोत्रशेषं प्रकृत्य श्रूयते (२. ३. १. ३१.) ते होचुः को न इदं होष्यतीति प्रकृत्य तस्मात्तद्य एव कश्च पिवेत्तद्वै नाब्राह्मणः पिवद्गौ क्यधिश्रयन्ति तस्मान्नाब्राह्मणः पिवेदिति । किं पुनरग्निहोत्रोहिष्ठम् यत्सुचि परिशिनष्टि तदग्निहोत्रोहिष्ठमिति (३१.) ननु स्थाल्यामपि यदवशिष्टं तदप्यग्निहोत्रोहिष्ठमेव स्यात् नेत्याहुः अथ यत्स्थाल्यामिति (३१.) यत्स्थाल्यां परिशिष्टं तद्यथा परीणाद् अनसो निर्वपेत् तद्यथा कुटुम्बार्थं सर्वसाधारणं तादृशं तत्र यत्स्थाल्याम् परितो नदं परिश्रितं धान्यपूर्णं शकटस्योपरि स्थानं परीणाद् यथा ततो हविषो निर्वपेऽपि तद्वत् धान्यं न शेषः किं तर्हि पुनरपि यागान्तरयोग्यमेव एवमेव तद्यत्स्थाल्यां पय इत्यर्थः । तस्मात्तद्यः कश्चिदकर्मसम्बन्धोऽपि पिवेत् तथापि त्रयावधिश्रितत्वादब्राह्मणो न पिवेत् ब्राह्मणस्त्वसम्बन्धोऽपि पिवेदिति । तथा शाखान्तरे तयोः सांनाय्यभक्षप्रतिषेधः श्रूयते न राजन्यो न वैश्यो वा सांनाय्यं पिवेदसोमपीथो ह्येष इति । तथा दर्शपूर्णमासयोः शाखान्तरे चतुर्धाकरणे ब्राह्मणा एव निर्दिश्यन्ते ब्राह्मणानामेवेदं हविः सौम्यानां सोमपानां नेहाब्राह्मणस्यास्तीति । शेषभक्षार्थं हि चतुर्धाकरणम् । शेषभक्षश्चऽर्विज्ञाम् । यदि च राजन्यवैश्ययोर्प्यार्विज्ञं स्यात् न ब्राह्मणानामेवेदं हविः स्यात् राजन्यवैश्ययोरपि पक्षे स्यात् तत्रेदमवधारणमसंगतं भवेत् ।

दर्शनाच्च ॥ १ ॥ श्रुतावप्ययमर्थो दृश्यते यद्ब्राह्मणा एवऽर्विज्ञो भवन्ति न क्षत्रियवैश्या इति । तथा हि द्या वै देवा देवा इत्युपक्रम्य (२. २. २. ६.) तेषां द्वेधाविभक्त एव यज्ञ आहुतय एव देवानां दक्षिणा मनुष्यदेवानां ब्राह्मणानां शुश्रुवुषामनूचानानामाहुतिभिरेव देवान्प्रीणाति दक्षिणाभिर्मनुष्यदेवान्ब्राह्मणाञ्जुश्रुवुषोऽनूचानानिति । तस्माद्विग्भ्य एत दक्षिणा दद्यान्नानृविग्भ्य इति (४. ३. ४. ५.) ऋविग्भ्यो यद्वीयते परिक्रयार्थं तदक्षिणाशब्दाभिधेयम् दक्षिणाभिर्ब्राह्मणान्प्रीणातीत्यनेन दक्षिणानां ब्राह्मणसम्बन्ध एव दृश्यते अतोऽपि ब्राह्मणा एवऽर्विज्ञः । किं च दर्शपूर्णमासिक्यां चान्वाह्यार्थदक्षिणायां